

Szívem méla dobogása, sajtó mozdulat sora
Lelkem lüktető sóhajtása, hatalmas egek ostroma.
Derűt, kacagást, mosolygó arcot,
Keserű, vastag por lep el, bátorságot, erőt,
Tajtékzó harcot, megfojtva őriz egy nagy lepel.

Ecce Homo! – Így mondta Pilátus,
S kezét megmosva hátradőlt,
Míg Jézus a kereszten váltja a világot,
A Gonosz az emberben kacagva testet ölt.

Erszényét markolja zavartan Júdás,
Elrévedt szemével kötelet keres,
Az emelvényen már pattog a korbács,
S örök mementónak áll három kereszt.

Meghalt a galamb, csőrében ággal,
Elpusztult szegény a hírhozó,
Oeidipus siratja anyját a vággyal,
Ábelt könnyezi Káin a gyilkoló.

Csecsemők éneke Taigetoszt zengi,
Milliók jajától Isten a Fáraó,
Montezuma vére a keresztet festi,
Cortez kardjától hal, s éled Mexikó.

Fekete lelkek nyögik a hajókat,
Feledve Afrikát egy új világ felé,
Mózes vezeti a megmaradt zsidókat,
A parancsolat szerint, mit Isten tett elé.

Ming a hatalmas a szertelen mohó,
Százvezrek testéből épített falat,
Auswitzben sorra épül a kohó,
Hol emberek izzanak, s csak gyűl a sok salak.

És forog a Föld! - mondta a tudós,
Ezért halt ő gyötrő kínhalált,
Fegyvert ragadott Gavrilo Princip,
Célzott, s lövése milliót eltalált.

Bár rég üvegben fekszik Leninnek teste,
Még ma is rombol a tévutas eszme,
Amstrong kilép tétován a holdra
Hogy a föld értelmét az égben keresse.

Szibéria folyói könnyekből fakadnak,
Szelének zúgása szenvedés dala,
Gondtalan dőzsöl egy maréknyi ember,
Míg éhezve nyomorog a Föld harmada.

Amerika fegyverrel terjeszti a békét,
Allah szent nevét pokolgép hirdeti,
A gyilkolásnak nem látni a végét,
Árvák kisírt szeme az eget kémleli.

Amazóniát pusztítja a gátlástalan ember,
A Föld tüdején tátongó sebek,
Az Antarktisz olvad, dühödt a tenger,
Cunamit hajtanak örvénylő szelek.

Quo vadis? Hová jutsz ember?
Hát nincs elég rossz példa előtted még?
Kinyújtott kezedbe kéz kell s nem fegyver,
Mert elpusztul általad a Föld és a lég.

Hol keressem az álmot?
Nem érint fény, éj ragyog,
Tépem a szót, mint igás a jármot,
Megnémult szónok, az vagyok!

*Újrónafő, Gellén Imre
2007. április 16.*